

Kesävieraana Vihtori "Viki" Svahn

Kolmikulman kasvatti

Yhtä vuotta vaille viisikymmentä vuotta ehti ajan ratas kiertää siitä hetkestä, kun Vihtori Svahn pyyhki Kokkolan pölyt jaloistaan ennen kuin hän jälleen tunsu vankempaa vetoa kouluaikojensa kotikaupunkiin. Vanhempi jalkapalloilun kokkolalainen sukupolvi muistaa "Vikin/Vikken" – kumpaa-kin lempinimeä hänestä kuulin käytettävän – '50-luvun KPV:n edustusjoukkueen vakiokalustoon kuuluvana oikeana tukimiehenä, jonka vihreän pelislipoverin selkämystä komisti useimmin numero 4. Pallo-Veikon toimittaja tapasi Vihtori Svahnin kesällä samoihin aikoihin, kun Kokkolassa muisteltiin KPV:n toimesta kaupungin satavuotiasta jalkapallokulttuuria. Kiitos tapaamisen järjestymisestä Vikin pelikavereille Eero Vantuselle ja pikkuserkku Ville Porrassalmelle.

Vihtori Svahn näki päivänvalon Jepualla, missä oli VR:n palveluksessa useita sukulaisia Vilho-isän tapaan. Jepuan aika jäi lyhyeksi ja isän komennuksen myötä perhe siirtyi Ouluun, mistä 1939 seitsenvuotias Viki tuli perheen mukana Kokkolaan.

Nykyään Viki on 32 palveluvuoden jälkeen eläkeläinen Pohjolasta ja sanoo hoitavansa kuntoaan tennistä ja golfia pe-

laamalla sekä torjuu dementiaa kuvaristikoiha täyttämällä. Se käykin nykyisin hyvin laatuun ympäri vuoden, sillä marraskuussa hän pakkaa laukkunsa ja muuttaa puoleksi vuodeksi Floridaan. Nykyisin "poikamiehenä" elävällä Vikillä on avioliitosta yksi tytär.

Syytä, mikä sai Vikin innostumaan jalkapalloilusta, hän ei muista. Mutta kerran KPO:lla käydessään hän sai äitinsä suostumaan jalkapallon hankintaan. Puistokatu 4:ssä asuvalta Vikiltä ei kavereita puuttunut, koska sen kulkumunnan pojista vain hänellä oli pallo. Kolmikulman alueella – nykyisen Yhteislyseon paikalla – pelikavereina olivat Lukan-derin ja Vainion veljekset, Porrassalmen Ville ja monet muut. – Seuratoimintaan minut taisi houkuttaa Saranteen Matti ja hänen isänsä Oiva, jolla olivat kaikki KPV-narut käsissään, kertoo Viki sotavuosien toiminnasta.

– Juniorivuosien jälkeen 1951 sain ensi kerran pukea edustusjoukkueen peliasun ylleni RU-38:a vastaan Rautatientorilla pelattaessa ja pelipaikka oli vasempana laitahyökkääjänä. "Entinen aktiivi" Kokkola-lehdessä antoi minulle tunnustusta teknillisenä pelaajana. Kalevi "Heru" Tiainen valmensi meitä alkuvuosina ja ohjeet oli-

vat varsin selkeät: "säälä on sairautta". Junioripuolelle ohjeita jakeli pääasiassa Paavolaisen Väinö, aulis työntekijä KPV:lle ja pojille oikea isähahmo, muistaa Viki.

Viki kuului seitsemän vuoden ajan edustusjoukkueen vakiokalustoon. Sen ajan pelaajista hän muistaa erityisesti Arvo "Källi" Reinilän, jolla oli paita märkä jo silloin, kun ottelun alkuvihellys puhallettiin. Mies juoksi ympäri kenttää pallon mukaan.

– Kokkolan jalkapalloilu oli tuolloinkin KPV:n ja GBK:n välistä kädenvääntöä ja rajana oli kieli, suomalaiset vastaan ruotsalaiset. Seurasiirrot tuon rajan yli olivat vaikeita, muistelee Viki.

– Mitään merkittävää taloudellista hyötyä ei jalkapalloilusta tuolloin ollut. Vasta, kun 1958 muutin Helsinkiin historiaa opiskelemaan ja siirryin HJK:hon, sain seuran kautta kesätyöpaikan Pohjolasta ja sitä kautta sitten kestävän leipäpuun. HJK-vuosina 1958-62 tuli pelimatkoja Ranskaan ja Saksaan, mikä oli jonkinlaista hyötyä siihen aikaan. HJK:ssa pelasin pääasiassa puolustajana ja kentällä parhaita avujani mielestäni olivat pelisilmä ja rauhallisuus. Koko urallani en tainnut saada kahta varoitusta enempää ja sen toisen-

50-luvun pelikaverit Eero Vantunen ja Vihtori Svahn.

kin Kokkolassa pelatessamme GBK:ta vastaan. Valmentajinamme olivat silloin Aatos Lehtonen ja Aulis Rytönen, kertoo Viki.

Lajin seuraaminen Vikillä supistuu lähinnä HJK:n kotipelien katsomiseen. KPV:n asioita tulee seurattua lehdestä. Hän myöntää, että eteenpäin Suomessa on menty, kiitos ulkomaisten valmentajien ja pelaajien saaminen ulkomaille, vaikka ei sinne pitäisi liian aikaisin lähteä. Pelaajat ovat fyysisesti vahvempia ja teknillisempiä eli tulosta tulee kun harjoitellaan kahdesti päivässä. Meidän aikana tyydyttiin kolmeen harjoituskertaan viikossa.

– Floridassa lajia seuran television kautta. Yhdysvalloissa vain lähtivät kehittämään jalkapalloa vääristä päästä, kun hankittiin Pele, Beckenbauer ja kumpp. Vasta vuosia myöhem-

min muistettiin juniorityön merkitys. Nyt se jo toimiikin ja jälki tulee näkymään ennen pitkää.

Yhden erikoisen jalkapallomuiston Viki kertoo HJK-vuosisiltaan. Oli kotiottelu KuPS:ia vastaan. Lehtonen oli valinnut Vikin joukkueeseen, mutta jostain syystä tieto edellisillan ratkaisusta ei ollut tavoittanut Vikiä, vaikka lehdessäkin asiasta kerrottiin. Muina miehinä hän suuntasi stadionille peliä katsomaan ja portilla tapasi hämmästyneen Lennon Matin – '50-luvun KPV:n pelaajia hänkin – joka ihmetteli: "Miks' sä et oo pelaamassa".

Joka tapauksessa runsaat kymmenen vuotta jalkapalloilua edustusjoukkueetasolla oli hienoa aikaa, jätti paljon muistoja ja tuli hyviä kavereita tiivistä Viki haastattelumme päätteeksi.

vote

LÄÄKÄRITOIMINTA

**HAJO WEITZ
URHEILUPOLI**

JATKAA TOIMINTAA

AJANVARAUS

06-8362200

KYSY MUITAKIN LÄÄKÄREITÄ

Terveys kannattaa

MEDIREX
sanoista tekoihin

Laadukasta fysioterapiaa vuodesta 1983

OMT- fysioterapia

Urheilufysioterapia

Hieronta

Voice Massage

Alaraaja-analyysit/ yksilölliset tukipohjalliset

Kuntosali käytössäsi päivittäin

-kuntosali ohjaaja sinua varten-

Medirex Kaupunki
Rantakatu 16
67100 Kokkola
06 - 836 2200
kaupunki@medirex.fi

Medirex Vapaa-aikakeskus
Kaarlelankatu 55
67100 Kokkola
06 - 836 2230
vapaa-aikakeskus@medirex.fi

Sinun terveytesi ja mielesi vuoksi

www.medirex.fi